

LEGE nr. 78 din 8 mai 2000

pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție
(actualizată până la data de 1 aprilie 2007*)

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 219 din 18 mai 2000

Data intrării în vigoare 18-05-2000

Formă consolidată valabilă la data 01-04-2007

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-04-2007 până la data de 31-01-2014

ATENȚIE: Prezentul act normativ va suferi modificări și completări la data de:

1 februarie 2014 prin LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 și prin LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013.

*) Forma actualizată a acestui act normativ până la data de 1 aprilie 2007 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către: ORDONANȚA nr. 83 din 29 august 2000; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 4 aprilie 2002; LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003; LEGEA nr. 521 din 24 noiembrie 2004; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006; LEGEA nr. 69 din 26 martie 2007.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică urmatoarelor persoane:

- a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;
- b) care indeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;
- c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;
- d) care acorda asistența specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența;
- e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acorda asistența specializată, în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;
- f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;
- g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)-f), în condițiile prevăzute de lege.

Capitolul II

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

Articolul 2

Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Articolul 3

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la

care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de [Legea nr. 115/1996](#) privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistratilor, functionarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile [Legii nr. 115/1996](#).

Articolul 4

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația sa declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile [Legii nr. 115/1996](#) referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

Capitolul III

Infrațiuni

Secțiunea 1

Categorii de infrațiuni

Articolul 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni de corupție infrațiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, la art. 6¹ și 8² din prezenta lege, precum și infrațiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infrațiunilor prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, și la art. 6¹ și 8² din prezenta lege.

Alin. (1) al art. 5 a fost modificat de pct. 1 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni asimilate infrațiunilor de corupție infrațiunile prevăzute la art. 10-13.

(3) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și infrațiunilor menționate la art. 17, care sunt în legătură directă cu infrațiunile de corupție sau cu cele asimilate acestora.

(4) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infrațiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene prevăzute la art. 18¹-18⁵, prin sancționarea cărora se asigura protecția fondurilor și a resurselor Comunităților Europene.

Alin. (4) al art. 5 a fost introdus de pct. 2 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Secțiunea a 2-a

Infrațiuni de corupție

Articolul 6

Infrațiunile de luare de mită - prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită - prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.

Articolul 6¹

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă ca are influență asupra unui functionar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Faptuitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea fapta.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infrațiunii prevăzute la alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin. (2).

Art. 6¹ a fost introdus de pct. 3 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 7

(1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost savarsita de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau

judicare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind savarsirea infracțiunii de către un functionar cu atribuții de control.

(2) Fapta de dare de mita savarsita față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un functionar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al carei maxim se majoreaza cu 2 ani.

(3) Dacă infracțiunile prevăzute la art. 256 și 257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute la art. 6¹ și 8² din prezenta lege au fost savarsite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), maximul special al pedepsei se majoreaza cu 2 ani.

Alin. (3) al art. 7 a fost modificat de pct. 4 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 8

Constituie infracțiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, art. 6¹ și 8² din prezenta lege și faptele incriminate în aceste texte savarsite de manageri, directori, administratori, cenzori sau alte persoane cu atribuții de control la societățile comerciale, companiile și societățile naționale, regiile autonome și la orice alti agenti economici.

Art. 8 a fost modificat de pct. 5 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 8¹

Prevederile art. 254-257 din Codul penal și ale art. 6¹ și 8² din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și urmatoarelor persoane:

- a) functionarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internationale la care România este parte;
- b) membrilor adunarilor parlamentare ale organizațiilor internationale la care România este parte;
- c) functionarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul Comunitatilor Europene;
- d) persoanelor care exercită functii judiciare în cadrul instanțelor internationale a caror competența este acceptata de România, precum și functionarilor de la grefele acestor instante;
- e) functionarilor unui stat strain;
- f) membrilor adunarilor parlamentare sau administrative ale unui stat strain.

Art. 8¹ a fost introdus de pct. 6 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 8²

Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui functionar al unui stat strain ori al unei organizații publice internationale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la indatoririle sale de serviciu, în scopul obtinerii unui folos necuvenit în cadrul operațiunilor economice internationale, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 7 ani.

Art. 8² a fost introdus de pct. 6 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 9

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta secțiune, dacă sunt savarsite în interesul unei organizații, asociații sau grupari criminale ori al unuia dintre membrii acesteia sau pentru a influența negocierile tranzactiilor comerciale internationale ori schimburile sau investițiile internationale, maximul pedepsei prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni se majoreaza cu 5 ani.

Secțiunea a 3-a Infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție

Articolul 10

Sunt pedepsite cu inchisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi urmatoarele fapte, dacă sunt savarsite în scopul obtinerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

- a) stabilirea, cu intentie, a unei valori diminuate, față de valoarea comerciala reala, a bunurilor aparținând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisa în cadrul actiunii de privatizare ori de executare silita, de reorganizare sau lichidare judiciara ori cu ocazia unei

operațiuni comerciale, ori a bunurilor aparținând autorității publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora sau de executare silită, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;

Lit. a) a art. 10 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din **ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 842 din 19 septembrie 2005.

b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmarirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor;

Lit. b) a art. 10 a fost modificată de articolul unic din **LEGEA nr. 69 din 26 martie 2007**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 215 din 29 martie 2007.

c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.

Lit. c) a art. 10 a fost modificată de articolul unic din **LEGEA nr. 69 din 26 martie 2007**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 215 din 29 martie 2007.

Articolul 11

(1) Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natura a-i aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atribuției ori însărcinării, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Articolul 12

Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Articolul 13

Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 13 a fost modificat de pct. 7 al **art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 13[^]1

Infrațiunea de santaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Art. 13[^]1 a fost introdus de pct. 8 al **art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 13[^]2

Infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infrațiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infrațiunea de abuz în serviciu prin ingradirea unor drepturi, dacă functionarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Art. 13[^]2 a fost introdus de pct. 1 al articolului unic din **LEGEA nr. 521 din 24 noiembrie 2004**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.123 din 29 noiembrie 2004.

Articolul 14

Dacă faptele prevăzute la art. 12 și 13 sunt săvârșite în condițiile art. 9, maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 3 ani.

Articolul 15

Tentativa la infractiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

Articolul 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infractiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

Secțiunea a 4-a

Infractiuni în legătură directă cu infractiunile de corupție

Articolul 17

În înțelesul prezentei legi, următoarele infractiuni sunt în legătură directă cu infractiunile de corupție, cu infractiunile asimilate acestora sau cu infractiunile împotriva intereselor financiare ale Comunitatilor Europene:

Partea introductivă a art. 17 a fost modificată de pct. 2 al articolului unic din [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 842 din 19 septembrie 2005.

a) tainuirea bunurilor provenite din savarsirea unei infractiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a, precum și favorizarea persoanelor care au comis o astfel de infractiune;

b) asocierea în vederea savarsirii unei infractiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau la lit. a) din prezentul articol;

c) falsul și uzul de fals savarsite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infractiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau savarsite în realizarea scopului urmarit printr-o asemenea infractiune;

d) abuzul în serviciu contra intereselor publice, abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin ingradirea unor drepturi, savarsite în realizarea scopului urmarit, printr-o infractiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

Litera d) a art. 17 a fost modificată de pct. 2 al articolului unic din [LEGEA nr. 521 din 24 noiembrie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.123 din 29 noiembrie 2004.

d¹) santajul, savarsit în legătură cu infractiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

Lit. d¹) a art. 17 a fost introdusă de pct. 9 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

e) infractiunile de spalare a banilor, prevăzute în [Legea nr. 656/2002](#)

pentru prevenirea și sancționarea spalării banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din savarsirea unei infractiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

Lit. e) a art. 17 a fost modificată de pct. 10 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

f) contrabanda cu bunuri provenite din savarsirea unei infractiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau savarsita în realizarea scopului urmarit printr-o asemenea infractiune;

g) infractiunile prevăzute în [Legea nr. 87/1994](#)

pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, savarsite în legătură cu infractiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

Lit. g) a art. 17 a fost modificată de pct. 11 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

h) infractiunea de bancruta frauduloasă și celelalte infractiuni prevăzute în [Legea nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, savarsite în legătură cu infractiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;

i) traficul de droguri, traficul de substante toxice și nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, savarsite în legătură cu o infractiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

Lit. i) a art. 17 a fost modificată de pct. 12 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

j) infractiunile de trafic de persoane, prevăzute în [Legea nr. 678/2001](#)

privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, savarsite în legătură cu o infractiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

Lit. j) a art. 17 a fost introdusă de pct. 13 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

k) infractiunea prevăzută în [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001](#)

pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002

, savarsita în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.

Lit. k) a art. 17 a fost introdusă de pct. 13 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 18

(1) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. a)-d¹) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Codul penal pentru aceste infracțiuni, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

Alin. (1) al art. 18 a fost modificat de pct. 14 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani.

Alin. (2) al art. 18 a fost modificat de pct. 14 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(3) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. f) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, al căror maxim se majorează, în cazul contrabandei simple, cu 3 ani, iar în cazul contrabandei calificate, cu 5 ani.

(4) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

Alin. (4) al art. 18 a fost modificat de pct. 15 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(5) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. h) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 31/1990, republicată, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(6) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. i) privind traficul de droguri se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, al căror maxim se majorează cu 2 ani, infracțiunea privind traficul de substanțe toxice se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 312 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani, iar infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor se sancționează cu pedepsele prevăzute la art. 279 din Codul penal al căror maxim se majorează cu 2 ani.

Alin. (6) al art. 18 a fost modificat de pct. 16 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(7) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. j) privind traficul de persoane se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

Alin. (7) al art. 18 a fost introdus de pct. 17 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(8) Infracțiunea prevăzută la art. 17 lit. k) se sancționează cu pedeapsa prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

Alin. (8) al art. 18 a fost introdus de pct. 17 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Secțiunea 4¹

Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene

Secțiunea a 4¹-a din Cap. III a fost introdusă de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 18¹

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obtinerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeasi pedeapsa se sancționează omisiunea de a furniza, cu stiinta, datele cerute potrivit legii pentru obtinerea de fonduri din bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obtinerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18¹ a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 18²

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinatiei fondurilor obtinute din bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinatiei unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegala a resurselor din bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

Art. 18² a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 18³

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declaratii false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegala a resurselor din bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeasi pedeapsa se sancționează omisiunea de a furniza, cu stiinta, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegala a resurselor din bugetul general al Comunitatilor Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18³ a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 18⁴

Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepseste.

Art. 18⁴ a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 18⁵

Incalcarea din culpa, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei indatoriri de serviciu, prin neindeplinirea acesteia sau prin indeplinirea ei defectuoasa, dacă a avut ca rezultat savarsirea uneia dintre infractiunile prevăzute la art. 18¹-18³ sau savarsirea unei infractiuni de corupție ori de spalare a banilor în legătură cu fondurile Comunitatilor Europene, de către o persoană care se afla în subordinea sa și care a actionat în numele acelui agent economic, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18⁵ a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Secțiunea a 5-a Dispozitii comune

Articolul 19

În cazul savarsirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina savarsirea infracțiunii sau pentru a rasplati pe infractor ori cele dobândite prin savarsirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vatamate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confisca, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Articolul 20

În cazul în care s-a savarsit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea masurilor asiguratorii este obligatorie.

Capitolul IV Dispozitii procedurale

Secțiunea 1 Dispozitii generale

Articolul 21

(1) Infracțiunile prevăzute de prezenta lege ca infracțiuni de corupție sau ca infracțiuni asimilate acestora ori ca infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, dacă sunt flagrante, se urmaresc și se judeca potrivit dispozițiilor art. 465 și art. 467-479 din Codul de procedură penală.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmarirea penală și judecata se efectueaza potrivit procedurii de drept comun.

Articolul 22

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, urmarirea penală se efectueaza în mod obligatoriu de către procuror.

Art. 22 a fost modificat de pct. 19 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Secțiunea a 2-a Dispozitii speciale privind descoperirea și urmarirea infracțiunilor

Articolul 23

(1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate sa instiinteze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a savarsirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii ca s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage raspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, sa procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de proba ce pot servi organelor de urmărire penală.

Articolul 24

Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antreneaza circulatia de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune ca provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătură cu acestea, au obligația sa sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a savarsirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

Articolul 25

(1) Îndeplinirea cu buna-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage raspunderea penală, civilă sau disciplinara.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neinceperea sau încetarea urmaririi penale ori la achitare.

Alin. (3) al art. 25 a fost abrogat de pct. 20 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiuni și se pedepsesc potrivit art. 262 din Codul penal.

Articolul 26

Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmaririi penale, și nici instanței de judecată. Datele și informațiile solicitate de procuror sau de instanța de judecată se comunică la cererea scrisă a procurorului, în cursul urmaririi penale, sau a instanței, în cursul judecatii.

Art. 26 a fost modificat de pct. 21 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 26¹

(1) În cazul în care exista indicii temeinice și concrete ca s-a savarsit sau ca se pregătește savarsirea de către un functionar a unei infractiuni de luare de mita, prevăzută de art. 254 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 din Codul penal, sau de trafic de influență, prevăzută de art. 257 din Codul penal, procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reala, în scopul descoperirii faptelor, identificării faptuitorilor și obtinerii mijloacelor de proba.

(2) Investigatorii sub acoperire sunt lucrători operativi din cadrul politiei judiciare, anume desemnați în acest scop, în condițiile legii.

(3) Investigatorii cu identitate reala sunt lucrători operativi din cadrul politiei judiciare.

(4) Autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reala este data prin ordonanța motivata de procurorul competent să efectueze urmarirea penala, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, care poate fi prelungita motivat numai dacă temeiurile care au determinat autorizarea se mentin. Fiecare prelungire nu poate depăși 30 de zile, iar durata totala a autorizarii, în aceeași cauza și cu privire la aceeași persoana, nu poate depăși 4 luni.

(5) Ordonanța procurorului prin care se autorizeaza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reala trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penala, urmatoarele:

a) indiciile temeinice și concrete cu privire la savarsirea sau la pregătirea savarsirii infracțiunilor prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal;

b) functionarul față de care exista presupunerea ca a savarsit sau pregătește savarsirea unei infractiuni dintre cele prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal, atunci când identitatea acestuia este cunoscuta;

c) activitățile pe care investigatorul sub acoperire sau investigatorul cu identitate reala este autorizat să le efectueze;

d) identitatea sub care investigatorul sub acoperire urmeaza a efectua activitățile autorizate;

e) perioada pentru care se da autorizarea.

(6) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reala pot fi autorizati sa promita, să ofere sau, după caz, sa dea bani ori alte foloase unui functionar, în condițiile prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal.

(7) Procesele-verbale incheiate de investigatorii sub acoperire sau de investigatorii cu identitate reala cu privire la activitățile desfășurate, autorizate în condițiile alin. (6), pot constitui mijloace de proba și pot fi folosite numai în cauza penala în care a fost data autorizarea.

(8) Identitatea reala a investigatorilor sub acoperire nu poate fi dezvaluita în timpul ori după terminarea actiunii acestora.

(9) Procurorul competent sa autorizeze folosirea unui investigator sub acoperire are dreptul să-i cunoasca adevarata identitate, cu respectarea secretului profesional.

(10) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reala pot fi audiat ca martori în condițiile art. 86² din Codul de procedură penala.

Art. 26¹ a fost introdus de pct. 3 al articolului unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 842 din 19 septembrie 2005.

Articolul 27

(1) Când sunt indicii temeinice cu privire la savarsirea uneia dintre infractiunile prevăzute în prezenta lege, în scopul strangerii de probe sau al identificarii făptuitorului, procurorul poate să autorizeze motivat, pe o durată de cel mult 30 de zile:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere sau interceptarea comunicatiilor;

c) accesul la sisteme informationale;

d) comunicarea de inregistrari, documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi prelungita, în aceleasi condiții, fiecare prelungire neputand depăși 30 de zile. Durata maxima a masurilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) autorizate este de 4 luni.

(3) În cursul judecatii, instanța poate dispune prelungirea masurilor prevăzute la alin. (1), prin încheiere motivata.

(4) Dispozitiile art. 91¹-91⁵ din Codul de procedură penala se aplică în mod corespunzător.

Art. 27 a fost modificat de pct. 22 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 28

Abrogat

Art. 28 a fost abrogat de [art. 34 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 4 aprilie 2002](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 244 din 11 aprilie 2002.

Articolul 29

(1) Pentru judecarea în prima instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

Alin. (2) al art. 29 a fost abrogat de [art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 566 din 30 iunie 2006.

Art. 29 a fost modificat de pct. 23 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Secțiunea a 3-a Dispozitii comune

Articolul 30

Hotărârea judecătorească definitivă de condamnare sau de achitare se poate publica în ziarele centrale sau, după caz, locale, menționate în hotărâre.

Articolul 31

(1) Prevederile prezentei legi se completeaza, în ceea ce priveste urmarirea și judecata, cu dispozitiile Codului de procedura penala.

(2) Dispozitiile Legii nr. 92/1992

pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al Romanei, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și prezentei legi, în măsura în care aceasta nu prevede altfel.

Alin. (2) al art. 31 a fost introdus de pct. 24 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Capitolul V Dispozitii finale

Articolul 32

Abrogat

Art. 32 a fost abrogat de pct. 25 al [art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Articolul 33

Orice prevedere contrara prezentei legi se abroga.

Această lege a fost adoptata de Camera Deputatilor și de Senat în sedinta comuna din 12 aprilie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constitutia României.

PRESEDINTELE CAMEREI

DEPUTATILOR

ION DIACONESCU

p. PRESEDINTELE SENATULUI,

ULM NICOLAE SPINEANU